

בש"פ 3869/23 - סקר מוסטפא נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3869/23

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המבקש: סקר מוסטפא

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט
המחוזי בחיפה מיום 10.5.2023 בע"ח
43270-04-23 שניתנה על-ידי כבוד השופטת י' קראי-
גירון

בשם המבקש: עו"ד איברהים סלימאן

החלטה

1. בפני בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בחיפה מיום 10.5.2023 (ע"ח 43270-04-23, השופטת י' קראי-גירון). בית המשפט המחוזי דחה ערר שהגישו המבקש, רעייתו ובתו על החלטתו של בית משפט השלום בחיפה מיום 28.3.2023 (ה"ת 8012-03-23, השופטת כ' פאר גינת).

2. ביום 9.1.2023 המבקש נעצר ביחד עם ארבעה אנשים נוספים על רקע חשד לביצוע עבירות שונות, ובהן סחיטה באיומים, קבלת דבר במרמה, והלבנת הון. במקביל למעצרו, תפסה המשטרה נכסים שונים של המבקש, רעייתו ובתו מכוח צווי בית משפט, לרבות שני כלי רכב הרשומים על שם הרעייה והבת, שמונה חשבונות בנק, נכסי מקרקעין וארבעה מחשבים. ביום 22.1.2023 שוחרר המבקש ממעצר בתנאים מגבילים. יצוין כבר עתה כי רעייתו ובתו של המבקש (להלן: בנותהמשפחה) אינן צד להליך שבפני.

3. ביום 5.3.2023 הגישו המבקש ובנות המשפחה לבית משפט השלום בקשה להשבת התפוסים, וכן לביטול הקפאתם של חשבונות הבנק ותפיסתם של נכסי המקרקעין. בבקשה נטען כי הנכסים נתפסו שלא כדין, שכן לא הוכח קשר בינם לבין ביצוע העבירות הנטענות כנדרש לפי סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] התשכ"ט-1969 (להלן: הפקודה). המבקש ובנות המשפחה הדגישו כי הנכסים התפוסים נרכשו בכסף שמקורו חוקי, וכי המשך תפיסתם פוגע בשגרת היום-יום שלהם. מנגד, המדינה טענה כי החקירה בעניינו של המבקש מצויה בעיצומה וכי השבת התפוסים עלולה להוביל לשיבוש של הליך החקירה. המדינה הוסיפה כי ממילא שווי התפוסים נמוך מהסכומים המיוחסים למבקש בעבירות שבחשד לביצוען הוא נחקר.
4. ביום 22.3.2023 התקיים דיון בבקשה, ובמסגרתו הציגה המדינה לבית משפט השלום דו"ח המפרט את פעולות החקירה בעניינו של המבקש - אלה שהתבצעו ואלה שעתידות להתבצע. המבקש ובנות המשפחה מצדם הדגישו כי יש להוכיח קשר הדוק בין הסיכוי להגשת כתב אישום לבין סמכותה של המדינה להחזיק בתפוסים, וטענו כי בנסיבות העניין הסיכוי להגשתו של כתב אישום נמוך.
5. בית משפט השלום, לאחר עיון בחומר החקירה ושמיעת טענות הצדדים, קיבל את הבקשה באופן חלקי והורה על שחרור של כלי הרכב שנתפסו, כמו גם על שחרור חשבונות הבנק בכפוף לתנאים שונים שנקבעו (הפקדת היתרות שהיו קיימות בחשבונות, בקופת החילוט, למעט סך של 50,000 שקלים, וכן העברת ההמחאות המופקדות בחשבונות למשמורת בחשבון המנוהל על-ידי האפוטרופוס הכללי). להשלמת התמונה יצוין כי ביום 30.3.2023 המדינה הגישה לבית משפט השלום בקשה למתן פסיקתה לצורך ביצוע סעיפי ההחלטה הנוגעים לשחרור חשבונות הבנק. בהמשך לכך, בית משפט השלום הורה על שחרור מלא של שניים מבין חשבונות הבנק התפוסים, שבהם סך כולל של 52,891 שקלים, וקבע כי יתר החשבונות יוותרו תפוסים.
6. ביום 24.4.2023 הגישו המבקש ובנות המשפחה ערר על החלטתו של בית משפט השלום, ובו עתרו לשחרור יתר התפוסים. כאמור, בית המשפט המחוזי דחה את הערר, בקבעו, בין היתר, כי החלטת בית משפט השלום היא מידתית ומבטאת איזון ראוי בין האינטרסים הנוגדים של הצדדים, וכן את ההתחשבות בצרכי החקירה ובקיומו של חשד סביר.
7. הבקשה שבפני מכוונת כלפי החלטתו של בית המשפט המחוזי. המבקש טוען כי עניינו מעלה לדיון שאלה משפטית עקרונית הנוגעת לקשר בין הסיכוי להגשת כתב אישום לבין סמכות המשטרה להחזיק בתפוסים. המבקש מוסיף כי אף נגרם לו עיוות דין וכי לא ניתן משקל מספק לטענותיו בערכאות הקודמות. לגופם של דברים, המבקש חוזר, בעיקרו של דבר, על הטענות שהוצגו בפני הערכאות הקודמות.
8. לאחר שעיינתי בבקשה על נספחיה הגעתי למסקנה כי דינה להידחות אף מבלי להידרש לתשובה, משאינה עומדת באמת המידה המצמצמת שנקבעה למתן רשות ערר ב"גלגול שלישי" בהליכים מסוג זה (ראו: פ"פ 1488/23 וסילייבנ' מדינת ישראל, פסקה 7 (2.4.2023); בש"פ 2755/23 אלקובינ' משטרת ישראל, יאל"כ, להב 433, מדינת ישראל, פסקה 4 (4.4.2023)). עניינו של המבקש נטוע היטב בנסיבותיו הפרטיקולריות, וחרף טענותיו לא מצאתי כי נפל פגם בהחלטותיהן של הערכאות הקודמות הדורש התערבות. למעלה מן הצורך אף אוסיף, כי התרשמתי מכך שהטענות שהועלו נגד התפיסה זכו להתייחסות מדוקדקת בערכאות הקודמות, שאף מצאו כאמור לצמצם בהחלטותיהן את היקף התפיסה.

9. סוף דבר: בקשת רשות הערר נדחית.

ניתנה היום, כ"ב בסיון התשפ"ג (11.6.2023).

ש ו פ ט ת
